

Cichorierødderne; for dem er det ikke behageligt, at Tolden nedsættes til 1 Ore pr. Pund, thi det kan let bevirke, at de maa ophøre dermed. — Den anden Position, Sukker, giver et tydeligere Billede paa, hvorledes man betragter Industrien. Tolden paa Sukker inkl. Krigsskat er for Dieblisset $13\frac{1}{2}$ Ore, og Tolden paa Raasukker er $9\frac{1}{8}$ Ore, Differentsten bliver altsaa $4\frac{3}{8}$ Ore mellem raffineret og Raasukker. Af disse $4\frac{3}{8}$ Ore skal afholdes Svind, Differentsten paa Sirup, og andet mindre værdifuldt Affald, Tolden paa Kul o. s. v. o. s. v.; men hvad gør man her i dette Lovforslag? Man nedsætter Differentsten til $2\frac{1}{2}$ Ore. Det er min fuldeste Overbevisning, at hvis man nedsætter Tolden til en saa lav Differentsten mellem Raasukker og raffineret Sukker, saa vil man derved forhindre al Raffinaderivirkomhed hert Landet. Men der er for mig en anden Betragtning, som ogsaa gør sig gjældende, og som af den høitærede Finantsminister ikke er fremhævet. Jeg mener, at man navnlig med Hensyn til den herværende Industri ogsaa tager Hensyn til, hvorledes man i andre Lande behandler samme Industri ved Toldlovgivningen. For at bringe det til Afbendelse her og give ærede Medlemmer en Ide om, hvorledes Forholdet er andre Steder, skal jeg her blot fremhæve, hvorledes Forholdet stiller sig med Sukker. Sukkertolden er i Sverige for Raasukker $11\frac{1}{4}$ Ore; men der er den Mærkelighed, at deres Roesukker fortoldes med lidt over 4 Ore pr. Pund, medens vi her betale fuld Told af Roesukker. Differentsten i Sverige mellem raffineret og Raasukker er $4\frac{3}{4}$ Ore, og her vil man lade det gaa ned til $2\frac{1}{2}$ Ore. Er det rimeligt, vil det kunne gaa? I Preussien stiller man sig saaledes, hvad ogsaa den ærede Minister fremhævede, at man giver Udsørgelsespræmie for de Sukkere, der gaa til Udlandet; men endnu værre er Forholdet blevet derved, at man har sat Tolden for alle mulige Sukkere, baade raffinerede og Raasukker til 30 Mark for 100 Kilo, d. v. s. ca. 14 Ore pr. Pund. Saaledes behandler man Industrien der; det er noget Sigenende, som i det foreliggende Forslag.

Endnu blot en lille Bemærkning med Hensyn til § 46, der forekommer mig lidt underlig. Den lyder saaledes: „Samtidig

med nærværende Lovs fuldstændige Krafttræden indføres en Nedsættelse af Targten for Apothekervarer med 25 à 40 pCt.“ Nu vil jeg spørge: Hvad i al Verden har Apothekertargten med Toldloven at gjøre? Maa man nedsætte Tolden f. Ex. fra 4 Ore til 0; men jeg vil spørge, hvorledes kan man sætte Apothekertargten ind i Toldloven? Ere de for høie, saa skylder man at gjøre dem lavere; men det skal ikke ind her. — En Kuriositet vil jeg endnu nævne, før jeg gaar over til det Andet. Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at Positionen 28: „Farvestoffer, Fernis osv.“ ere fri. Nu veed jo Enhver, som er kjendt med disse Sager, at Fernis er ikke Andet end kogt Vinolie. Ser man derimod paa Positionen under Nr. 118, staar der opført for forskjellige Olier, hvorunder Vinolie hører, 2 Ore o: den raa Vinolie koster 2 Ore, hvorimod Fernisfen skal være fri. Det er blot en Kuriositet, som ikke har videre at betyde.

Jeg skal saa vende mig til Tariffen, skjøndt den ikke har yderligere Interesse, førend Loven vil træde i Kraft. Det er i Virkeligheden, saaledes som den høitærede Finantsminister og den forrige ærede Taler betonedede, at der er sket en Strømkæntning med Hensyn til Meningen om Toldafgiften i det Hele taget. Det er jo saa, at medens 5 eller 6 Aar, ja maaske lidt længere efter at Toldloven i 1863 blev vedtagen, Frihandels-Manchestertheoriene herskede med uindskrænket Magt over det Hele, saa er der nu i de sidste 5—6 Aar sket en Strømkæntning, der snarere gaar i den modsatte Retning end den, man dengang gik. Men her er der dog i dette Lovforslag aldeles ikke Tale om at gaa i Retning af Beskyttelse, det gaar netop i Retning af Frihandel, og jeg tror, at derved dette skulde tages til Følge, vilde den danske Industri kunne lægge sig til at dø. Forinden jeg slutter, vil jeg betone min Stilling, som er omtrent den samme, som de to foregaaende ærede Taleres, nemlig den, at jeg vel holder mere til Beskyttelse end til Frihandel, men at det dog ikke er min Mening at ville ønske, at egentlig den bestaaende Beskyttelse skulde blive forstærret. Jeg tror, at under denne Beskyttelse er Industrien voget op, og at vi maa stille det bestemte Krav, at vi beholde den Beskyttelse, som vi